

ครูนักประพันธ์ "อุดร บวรสุวรรณ"

นำเสนอเมื่อ : 17 ต.ค. 2552

ที่มาของการเขียนวันนี้สืบเนื่องมาจากการหยิบหนังสือรายสัปดาห์บางกอกขึ้นมาเปิดดูเล่นๆ

แต่ไปสะดุดกับนิยายเรื่องหนึ่ง "ลูกชวาน" ครับ เขียนโดย ปรารค์ บางกอก

ที่สะดุดก็คือนิยายเรื่องนี้ได้เคยตีพิมพ์ไปแล้วเมื่อยี่สิบกว่าปีก่อน นั่นเอง

"บางกอก" น่ากลับมามองให้อ่านใหม่เป็นตอนๆ ก็เลยอ่านดู แล้วสะดุดสำนวนครับ

ไปเหมือนกับครูท่านหนึ่งที่ผมรู้จักและเคยร่วมงานสอนกันมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง

ที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา(ปัจจุบันยุบไปแล้ว)

ครูท่านนั้นก็คือ "ครูอุดร บวรสุวรรณ" นักเขียนเรื่องสั้น เคยอ่านผลงานท่านไม่มากนัก

แต่แอบชมชอบในลีลา สำนวนการเขียนของท่าน "เกิดเป็นครู" ก็เป็นผลงานการเขียนของท่าน

ครูอุดร บวรสุวรรณ ถ้าจำไม่ผิดท่านสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่โรงเรียนกลับเพชรศึกษา

อัธยาศัยดีมาก คุยสนุก ท่านมักจะเปรียบเทียบสิ่งต่างๆกับอีกสิ่งหนึ่งอย่างน่าขำ น่าฟัง

เสียของท่านไม่เคยปล่อยชายไวนอกกางเกง เป็นแบบอย่างที่ดีเสมอ ท่านเคยแนะนำ

การปฏิบัติตนในการเป็นครู งานเขียนของครูอุดร มักจะสอดแทรกคติเตือนใจไว้มากมาย

ก็เลยขบขันใจว่า "ปรารค์ บางกอก" เป็นอะไรกับ ครูอุดร บวรสุวรรณ

สำนวนจึงละม้ายคล้ายกันนัก

ใครรู้ช่วยบอกที่...ยังไงก็ตามก็อยากเชิญชวนให้ อ่าน "เกิดเป็นครู" ดูครับ

โดยเฉพาะเราที่เกิดเป็นครู